

Ny Paragraf.

Af Udvalget, tiltraadt af *Finansministeren*:

2) Efter § 7 indsættes en ny Paragraf, saalydende:

§ 00.

I § 21, 3die Stykke, 2den Linie, ændres Ordene „kun en Afgift af 5 Kr.“ til: „en Afgift af højst 5 Kr.“

De stillede Ændringsforslag samt de Paragraffer, hvortil de var stillet, sattes til Forhandling.

Ordføreren (Jensen [Broby]): Ved Lovforslagets anden Behandling bad det ærede Medlem Hr. Zahle om, at man igen i Udvalget overvejede, om der var en Mulighed for at finde en Løsning angaaende værdiløse Obligationer, som skulde udslettes. Udvalget har holdt Møde, og det ærede Medlem Hr. Zahle har stillet nogle Ændringsforslag. Der har været knap Tid til at behandle dette Spørgsmaal, men vi var i Udvalget enige om, at den Form, som Ændringsforslaget nu har faaet, kan vi fra vort Partis Side ikke tiltræde, og dette Ændringsforslag er altsaa kommet til at staa for det ærede Medlem Hr. Zahles egen Regning. Derimod kunde Udvalget tiltræde det andet Ændringsforslag, som blev stillet, et Ændringsforslag, der kun tydeliggør Lovforslaget. Jeg skal derfor anbefale at stemme for det sidste Ændringsforslag, men imod det første.

Zahle: Af de to Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille her til tredie Behandling, har jeg haft den Fornøjelse, at Udvalget har tiltraadt det ene, som er en redaktionel Rettelse i Lovforslaget. Saaledes som Loven nu vil blive efter de Ændringer, der er vedtaget, er der ogsaa andre Ting, som burde rettes redaktionelt. Lovforslaget kommer jo til paa et væsentligt Punkt at foreligge i meget daarlig Affattelse, fordi den Fremgangsmaade, som har været brugt, er meget uheldig. Denne stadige Ændring paa en Lov ved Ændringer i en Rigsdagssamling og ved nogle nye Ændringer igen i næste Rigsdagssamling gør det hele saa indviklet, at det gaar ud over den tydelige Affattelse. Imidlertid har jeg maattet slaa mig til Ro med det i denne Samling, men jeg har villet have frem her til Drøftelse Forslag om Gebyret for Udslettelse af værdiløse Obligationer. I den nuværende Tinglysningslovs § 16 er der Bestemmelse om, at naar det ved Tvangsauktion har vist sig, at en Panteobligation er

værdiløs, kan den udslettes af Pantebogen eller aflyses for et ganske ringe Beløb, men nu har Forholdene udviklet sig saaledes baade paa Landet og i Byerne, at der er Trang til en Udvidelse af denne Regel. Det er kun i et ganske lille Mindretal af de Tilfælde, hvor en Landejendomsbesidder maa gaa fra sin Ejendom, at Ejendommen bliver stillet til Tvangsauktion. Banker og Sagførere, og hvem der ellers leder Pengvæsenet ude omkring, sørger for, at Ejerskifte paa Landejendomme foregaar uden Tvangsauktion, fordi mindre Tab forvoldes, naar man kan faa det ordnet uden en saadan, men Ordningen medfører alligevel i stort Omfang, at Obligationer bliver værdiløse; men naar der ikke har været Tvangsauktion, kan de værdiløse Obligationer ikke aflyses, uden at der skal betales et højt Gebyr. Saaledes er det paa Landet. I Byerne undgaar man jo i alle Tilfælde, hvor der virkelig er Værdier, at anvende Konkursloven. Konkursloven af 25. Marts 1872 anvendes gennemgaaende kun paa ganske ubetydelige Boer, i hvilke der ingen synderlige Værdier er. Det er Landhaandværkere og ganske smaa handlende, der gaar konkurs, men i alle Boer, hvor der er virkelige Værdier, maa man næsten uden Undtagelse sørge for at undgaa Konkurs og foretage en Likvidation af anden Art for at redde Værdierne; saa bliver det ogsaa saaledes, at de i saadanne Boer værende faste Ejendomme bliver overdraget uden nogen Tvangsauktion, og her kan der tidt være Tale om meget betydelige Værdier. F. Eks. i vore Dage, hvor Koncentration af industrielle Grene finder Sted, kan det meget vel være, at man overdrager de til en ikke længere rentabel Fabrikationsvirksomhed hørende Bygninger til en Værdi, som ligger langt under den, til hvilken Bygningerne er prioriteret, men efter den gældende Lov skal der betales et meget betydeligt Gebyr for at faa saadanne Obligationer aflyst. Dette vilde undgaaes, disse Penge vilde spares for de paagældende, hvis man vedtog det af mig her stillede Ændringsforslag. Derfor ønsker jeg at fastholde det indtil videre og høre den højtærede Ministers Udtalelser derom.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg maa anbefale at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. Zahle stillede Ændringsforslag. Jeg forstaar meget vel hans Ønske om, at der kunde etableres en Ordning, hvorved der ogsaa her indførtes en Lettelse. Men det er i Virkeligheden principielt set et ret vidtgaaende Forslag, det